

Dilluns 14

Pensar: Estic creixent

Des del teu últim aniversari, han canviat moltes coses. Per exemple, ets molt més llest i saps moltes més coses que fa un any. Això és evident.

Però és possible que també s'hagin produït altres canvis, per a alguns dels quals encara no estàs preparat. Potser hagis fet una estirada i ara el teu cap sobresurt per sobre de molts dels teus companys de classe. O potser tots han donat l'estirada, però tu no hi ha manera que creixis. Potser tot just hagis guanyat pes i creguis que estàs fet un escanyolit, o potser has engreixat tant que ja no t'entren els teus texans preferits. I ara t'estàs mirant al mirall pensant només en una cosa: sóc normal?

En primer lloc, què vol dir normal? La normalitat no existeix. Si no, el món estaria ple de persones anormals! La propera vegada que vagis de compres, fes un cop d'ull al teu voltant. Veuràs tot tipus de gent: gent alta, gent baixa, gent d'espatlles amples, gent amb els peus petits, amb enormes panxes, dits llargs, cames fermes, braços esquelètics... Et fas una idea?

Tothom és diferent

Estic creixent, estic més alt/a. Ajuda'm a créixer també al cor. Que cada dia sigui millor, que el teu amor em vagi omplint per dins fins que encomani als que m'envolten.

Transformar: ODS 10: Reducció de les desigualtats

<https://www.youtube.com/watch?v=9eROa5tsbqq>

Imagineu per un moment que vosaltres sou els grans líders del món i que teniu el poder per canviar les coses amb les vostres decisions. Si poguéssiu fer-ho, quins són els tres problemes que considereu més urgent solucionar per aconseguir un món més just, equitatiu i sostenible?

Dimarts 15

Senyor, ensenya'ns a allunyar tot egoisme per tal que romanguem units, que estiguem oberts als qui ens necessiten i sapiguem conviure com a germans.

Dimecres 16

Senyor, fes que no em cansi d'ajudar, de servir, de ser bona persona, d'estimar a tots.

Ser: Bons/es

Per ser bons, no n'hi ha prou amb fer "coses bones", sinó que hem de "fer-les bé" i a més no presumir que som els millors per fer-les. En temps de Jesús, els fariseus donaven almoina als pobres per aparentar que eren bons davant dels altres. Jesús els va avisar que anaven per mal camí. A vegades a l'escola fem coses semblants, com ajudar al company/a per presumir després que ho ha fet gràcies a mi. Molt bé l'ajuda, no tan bé el presumir.

Mirar: Tengo un orangután en mi cuarto.

Greenpeace

Dia Mundial contra la desertificació i la Sequera

<https://youtu.be/-6jxnzyDTIc>

Un petit orangutan s'introdueix al dormitori d'una nena fent entremaliadures. La nena, enfadada, li pregunta per què ha marxat tan lluny de la seva llar. Els records del petit orangutan són angoixants: li explica que la selva on vivia està sent destruïda per enormes màquines que fan caure arbres i li explica que hi va haver un gran incendi i que la seva mare està ferida.

El vídeo denuncia la desforestació a Indonèsia i les seves conseqüències, entre elles l'extinció de la població d'orangutans. Només a Borneo s'han destruït en la passada dècada set milions d'hectàrees de selves per conrear plantacions d'oli de palma. La població d'orangutans s'ha reduït en 100.000 individus en tan sols 16 anys i es calcula que cada dia moren 25 exemplars.

Déu digué encara:

–Mireu, us dono totes les herbes que fan llavor arreu de la terra i tots els arbres que donen fruit amb la seva llavor, perquè siguin el vostre aliment. A tots els animals de la terra, a tots els ocells del cel i a totes les bestioles que s'arrossequen, a tots els éssers vius de la terra, els dono l'herba verda per aliment. I va ser així.

Déu veié que tot el que havia fet era molt bo. Gn 1. 29-31

Explicar: Units contra les màquines

Hi havia una vegada una família de micos que vivia molt feliç a la selva. Tots compartien un gran arbre. Dormien atapeïts en la branca número cinc. L'arbre era molt bonic i tenia moltes fulles verdes, que a la tardor es transformaven en vermelles, grogues, taronges i marrons. En la branca número sis, vivia una família de mandrosos. El pare es deia Gandul i la mare Peresa. En l'últim pis vivia una parella de tucans que es deien Tucu i Negra. Tots vivien tranquils en el seu arbre i el cuidaven molt perquè era la seva llar i els donava aliments.

Un dia els tucans, mentre volaven, van veure unes màquines que estaven arrencant els arbres i es van adonar que aviat arribarien per casa seva. Van donar la volta i van tornar a la seva branca, la més alta. Mentre les màquines avançaven lentament, els animals es van agrupar per pensar què fer i van decidir allunyar entre tots a les màquines de la selva.

Les formigues s'enfilaven des de les puntes dels peus fins els caps dels homes de les màquines, els micos els tiraven plàtans, el lleó mascle alfa els espantava amb el seu rugit i els enviava cap on estaven els lleopards. Els porcs espins es camuflaven a la terra i els punxaven els peus als obrers quan passaven. Quan els homes es van adonar que els animals units podien vèncer, se'n van tornar a la ciutat. Els animals, feliços, van tornar a les seves cases i, per sort, al millor arbre de la selva no li va caure ni una branca i tots els animals van poder seguir vivint allà feliços per sempre.

Doneu-nos Senyor, la força i la il·lusió de ser companys, l'alegria de saber-nos junts, de sentir el goig del germà al costat i el suport dels que caminen juntament amb nosaltres.

